

ZUŠ
JAROSLAVA
KVAPILA

Školní časopis

2023/2024

číslo 3

Jak klavírní soutěž přivábila jaro

Dne 20. 3. 2024 jsem se mohla zúčastnit Krajského kola klavírní soutěže v Mikulově. A byl to neskutečný zážitek. Ne jen díky překrásnému zámku, vedle kterého sídlí ZUŠ Mikulov (a kde se hrálo), ne jen díky sálu plnému perfektního publika, ale zejména díky krásným hudebním výkonům, které jsem mnohdy poslouchala s otevřenou pusou. A co víc, hudba zřejmě přivolala první jarní dny, protože bylo opravdu krásně. A já hrála, co mi síly stačily a koukala u toho otevřeným oknem ven, kde krásně hrálo sluníčko. Tak se pojdte přidat, hrejte, zpívejte, tančete, kreslete, ať to jaro zase přivoláme.

Magdalena Červinková, žákyně hry na klavír, ped. vedení Renata Grmelová

Tady Rozmarýnek!! Haló, haló!!

Co se stalo? ...vlastně nic, jenom jsme vám chtěli říct:
Přišlo jaro vrtošivé, všichni diví se, jen my ne.
V našich srdcích jasná zpráva: hraj a zpívej už od rána!
A když piju čaje hrnek, těším se na Rozmarýnek!!!

Zveme všechny naše příznivce na naše
jarní koncertní číslo zařazené do programů:
30. 4. 2024 Koncert žáků ZUŠ 17.30 Sál školy
28. 5. 2024 Třídní přehrávka 17.00 Sál školy
5. 6. 2024 Koncert pěveckého oddělení
17.30 Sál školy

PŘIJĎTE NÁM ZATLESKAT!!
...a proč byste měli?

Protože:

Emička: „...bude to hezký!“

Marinka: „...chceme to zahrát, a ukázat,
jak jsme se to naučili!“

Terezka: „...protože chceme někomu
udělat radost!“

Bětuška: „...to chceme zahrát pro lidi!“

Alenka: „...nás to baví!“

Gábinka: „...je to hezký, líbí se mi to!“

Jituška: „...abysme si zvykli!“

Tak, to vzkazuje Rozmarýnek.
věkový průměr 7,4 let (když nepočítáme paní učitelku...)

Livia Zbavitelová, učitelka hry na housle

„Když umíš, dokážeš velké věci“

Dětské a studentské práce vydraženy za více než 30 tisíc korun. Se záměrem podpořit záchranou stanici Ptačí centrum v Brně, uspořádali učitelé výtvarného oboru naší školy neobvyklou výstavu spojenou s aukcí výtvarných prací. Dne 25. dubna 2024 se v prostorách Střediska volného času Lužánky sešlo asi 200 děl, obrazů a sošek s přírodní tematikou, aby potěšily oči i duše návštěvníků a pomohly tam, kde je tomu nejvíce třeba. Tento lidský a umělecký počín, pro který se spojily všechny ateliéry „Studánky“, je dokladem faktu, že talentem a pílí dokáže naše nejmladší generace velké věci. Ačkoliv u kvality platí, že z těch skvělých je každý osobitě jiný, nikoliv nejlepší, jmenujme dětské autory, kteří pomohli záchranému centru na černovických terasách nejvyššími finančními částkami: Ema Habrovcová 14 let – *Liška* akvarel, Eva Frühwirthová 18 let –

Kohout olejový pastel, Klára Zelinková 19 let – *Slepý pes* olejový pastel, Amálie Pírková 10 let – *druhy ptáků* různé techniky, Eliška Libová 13 let – *Červenka* křídový pastel, Lily Anna Velková 15 let – *Ťuhák s myší* kombinovaná tech., Andrej Babajár 14 let – *Havran* perokresba, Noemi Hloušková 10 let – *Sovička* akvarel, Adéla Grmelová 12 let – *Leguán* kresba fixou

Děkujeme všem, kteří se podíleli a podpořili záchranou stanici Pomáháme zvířátkům.

Výtěžek poputuje do povolaných rukou pana Zdeňka Machaře, který se s obětavostí věnuje záchranářské práci ve stanici již 30 let.

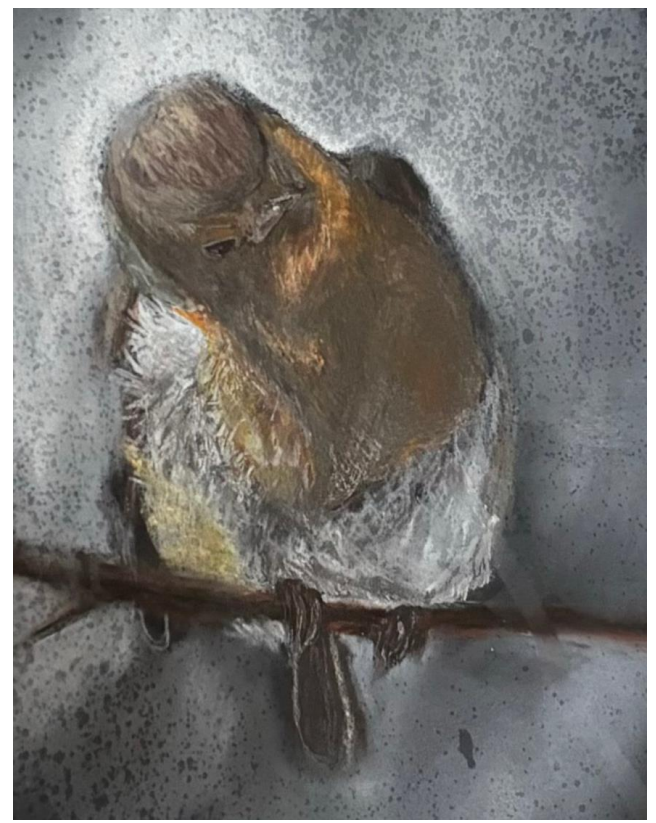
Akci také podpořila výjimečná žena, výtvarnice, fotografka a ornitoložka Jitka Havlová, která zpestřila výstavu svými dojemnými filmy o přírodě.

Marie Šrámková, učitelka VO

Náš kameraman „na volné noze“

Víme, jak hodně záleží na našich rodičích a za jejich spolupráci jim patří velký dík! Ale o jednom rodiči by se dalo hovořit zvlášť jako o člověku s obrovskou duší a s velkým srdcem. V jeho ruce kamery (prozatím 4, na které už nestačí taška, ale je již potřeba kufr na pojízdných kolečkách), mikrofony, dráty... Natáčí nejen vystoupení svých dětí, ale se souhlasem rodičů i další žáky. Díky tomu tak mohou mít další účinkující videozáznam na památku. Natáčení zabere hodně času, nejvíce však vezme následné zpracování videa, synchronizace zvuku a další úkony... „Moc Vám děkujeme za videonahrávky, pane Ocelko“, říkáme mu. „Neděkujte“, směje se. „Rádo se stalo. Když mám čas, tak to ochotně udělám“.

Není povoláním kameraman, ale je školním kameramanem „na volné noze“.

Jelena Kapitula, učitelka hry na klavír

Neděle s dramáťákem trochu jinak

Psala se neděle 24. 3. 2024 a paní učitelka Ctiborová mladší pro nás měla připravený speciální program. Prvně jsem si říkal, že to bude jako normální páteční večer v dramáťáku. Avšak když jsem přišel, opak byl pravdou. Program se skládal z různých aktivit, ten hlavní byl strukturované drama. Byli jsme rozděleni do skupin s úkolem vymyslet vedlejší postavy k dané části. A následně jsme měli zahrát úryvek z celé inscenace s postavami, co jsme vymysleli. Tak abyste měli představu, jak taková aktivita vypadá. Celkově mě tohle soustředění velmi pěkně překvapilo, jelikož se to hodně lišilo od našeho obvyklého dramáťáku. Naskytl se mi nový pohled na výuku herectví na naší škole. Za celé odpoledne jsme se moc nasmáli při všech aktivitách,

které jsme dělali. Atmosféra byla taková pohodová a příjemná. Nebylo to žádné extra seriózní soustředění, jak si někteří možná mysleli. Jak říká paní učitelka Ctiborová starší: „Do dramaťáku by měl každý chodit s radostí a odcházet s úsměvem“.

Jáchym Martinek, 17 let

V neděli 24.března jsme s dramaťákem měli speciální hodinu. Sešli jsme se v naší běžné třídě, kde jsme začali s jazykolamem. Všichni jsme se společně už od začátku hodiny smáli a měli skvělou náladu. Paní učitelka pro nás měla přichystané zajímavé prostorové hry. Tak moc jsme se všichni smáli, že jsme museli být slyšet až v Lužánkách. Ze smíchu mě až bolelo břicho. Strukturované drama jsme nikdy předtím nezkoušeli. Bylo velmi obohacující zkusit něco nového. Po dvojicích jsme měli napsat krátký život hlavní hrdinky podle předchozího přečtení. Každá skupinka vymyslela vtipný a zajímavý příběh. Celé odpoledne jsme si všichni moc užili, zasmáli se, pobavili s hlavně jsem byla s lidmi, které mám ráda.

Nonna Borková, 18 let

V neděli jsme se s paní učitelkou a ostatními potkali netradičně. Po jazykolamech jsme hráli s ostatními společenské hry, u kterých jsme se nejen protáhli, ale zároveň jsme se pobavili a potrénovali náš postřeh. Začínali jsme s „komárem“, což spočívalo v tom, že v kruhu jsme vytvořili trojice a ten prostřední si dřepnul, aby se vyhnul plácnutí „proti komárovi“. Pokračovali jsme ještě třeba s komunikativní hrou, ve které jsme se snažili přesvědčit sedícího v tramvaji, aby nás na místo pustil, pomocí lepšího, důležitějšího důvodu. Soustředění jsme zakončili s vývojem strukturovaného dramatu. U toho jsme se rozdělili na skupiny. Každá měla za úkol doplnit něco ze života Mely, hlavní postavy. Skupiny poté režírovali své scény, u kterých měli možnost vybrat herce a doplnit poznámky. Takhle neobvyklá neděle s dramaťákem byla opravdu výjimečná, a já jsem si ji ohromně užil a těšil bych se na opakování.

Petr Višinka, 17 let

sestavila Henrietta Ctiborová ml., učitelka LDO

Spolu v tanci „Napodruhé“

V březnu se v tomto školním roce už podruhé uskutečnil projekt s názvem „Spolu v tanci“, ve kterém se propojily tanečnice a pedagogové tanečních oborů ZUŠ J. Kvapila, ZUŠ Veverří, ZUŠ F. Jílka a ZUŠ Charbulova. Stejně jako při prvním setkání, byl večer rozdělen do dvou částí. V první části mohli diváci vidět velmi veselé a hravé choreografie z dílen

jednotlivých ZUŠ v provedení mladších dětí. Ve druhé části večera byla prezentována choreografie s názvem „Napodruhé“, kterou společně vytvořily starší žákyně navštěvující TO jmenovaných ZUŠ. Na společném intenzivním soustředění zkoumaly pohybové principy zaměřené například na práci s prostorem, s rekvizitou, s časem, s rytmem, na spolupráci s partnerem a se skupinou. Skrze strukturovanou improvizaci tak vznikla choreografie plná kontrastů, napětí a dynamiky, místy rozverná, místy temná či překvapující. Vzájemné napojení tanečnic a jejich schopnost reagovat na nenadálé situace určovaly sílu kompozice.

A tady několik postřehů samotných tanečnic:

Společně jsme se se skupinami ostatních ZUŠ setkaly na pár hodinách, a i když to rozhodně nebylo dost, dohromady jsme zvládli nacvičit delší choreografii. Během tohoto hromadně stráveného času jsme se seznámili s ostatními, zažili jiné způsoby průběhu tanečních hodin a našli nové pohyby. I když nebylo vše jednoduché, tak se za úžasného vedení paní učitelek vše dotáhlo k co nejmožnější dokonalosti.

Romana H., žákyně ZUŠ F. Jílka

Já jsem si celou akci velmi užila a definitivně nelituji toho, že jsem se zúčastnila. Nejradši jsem nejspíš, že jsem potkala všechny úžasné slečny, které se na akci také podílely a že i přes to, že jsme se neznaly dlouho, tak jsme se byly schopny bavit

a vytvořit jeden celek, ve kterém panovala veselá nálada a nadšení. Akce se velmi vydařila a já doufám, že se podobného vystoupení zúčastním i znovu.

Markéta J., žákyně ZUŠ Charbulova

Jelikož se jednalo o strukturovanou improvizaci, musely jsme se sejít na nabitém dvoudenním soustředění. Když říkám nabité, myslím opravdu nabité a vyčerpávající. Poznaly jsme nové způsoby vytváření choreografie a techniky tance a musely jsme si na sebe hlavně zvyknout, protože se jednalo o místy kontaktní tanec. Pro některé z nás to byla ze začátku výzva, nakonec jsme to ale všechny zvládly i s vnitřním úsměvem.

Adéla K., žákyně ZUŠ Veveří

Pro mě osobně to byl velmi silný zážitek, protože jsme jen po pár hodinách společného tréninku nabraly hromady zkušeností a objevily spoustu nových pohybů, které naše tělo dokáže. Hlavně jsme se potkaly s dalšími tanečnicemi, se kterými jsme velmi rychle udělaly skvělý kolektiv, takže by málokdo dokázal poznat, že se známe jen pár hodin. Za mě byla společná improvizace něco nového, takže jsem si to moc užila a jsem ráda, že jsem mohla být součástí.

Sára V., žákyně ZUŠ J. Kvapila

sestavila Veronika Kolečkářová, učitelka TO

Galakonzert

„Už ta chvíle, velká chvíle nastala,
krásný vzhled je na ten boží svět,
tam, kde muži hodili se do gala,
pravá dáma nesmí zůstat zpět...“

V úvodu jsem si vypůjčila verše jedné z písní našeho nejstaršího filmového muzikálu „Straci na chmelu“. Záměr byl jasný, protože tzv. do gala se „hodila celá Kvapilka“ dne 23. dubna 2024. Po roce se totiž uskutečnila největší událost celé koncertní sezóny školy – GALAKONCERT v Besedním domě.

Úvodní fanfára Kvarteta lesních rohů (Matěj Mrazík, Anna Popovičová, Andreas Walraed, Lukáš Pechner) pod vedením paní učitelky Lady Hojačové zahájila celý večer. Následovala čísla žáků hudebního oboru, kteří předvedli téměř bezchybné a profesionální výkony jak v sólových výstupech (např. Tomáš Kalousek – klavír, Vojtěch Ocelka – varhany), tak v komorní hře. Některé soubory vznikly přímo pro tuto příležitost (Kvarteto Štěpán Schick, Veronika Srbová, Iva Schlaghamerská a p. učitelka Petra Novotná se skladbou „Jednoho dne se vrátíš“, či „Jazz etude“ v podání Jana Sýkory, Lei Sirtori za doprovodu p. učitele Pavla Břízy) a jiné fungují pod záštitou školy dlouhodobě Qapella (ped. vedení Pavel Trkan, Aleš Kratochvíl) a Velká i Malá cimbálová muzika (ped. vedení Pavel Trkan, Darja Dostálová). Letošní významné smetanovské výročí bylo připomenuto duetem Jeníka a Kecalá ze

známé opery „Prodaná nevěsta“ v podání žáků sólového zpěvu Vojtěcha Ocelky a Jakuba Hanáčka (ped. vedení Lenka Hrušková). Mimo hudebníky se představili také žáci Literárně-dramatického oboru (Stanislav Klusáček a Edita Košnárová) a tanečníci. Ti malí rozehráli pravé divadlo „V jungli“ (ped. vedení Klára Uhlířová), starší slečny upoutaly svým energickým výrazovým tancem

s názvem „Rozhoupej slovo a udeř!“ (ped. vedení Veronika Kolečkářová). Závěr koncertu patřil všem, a to bez nadsázky. Orchestr ZUŠ J. Kvapila včele s dirigentem Ondřejem Kratochvílem spolu s hráči Velké i Malé cimbálové muziky a Dětským pěveckým sborem Primavera nabídl spoluúčast také posluchačům, neboť si mohli s textem v programu broukat Beethovenovu „Ódu na radost“ a dvě lidové písničky. Většinou se články tohoto typu věnují obsahu koncertu a jednotlivým uměleckým výkonům. Ale aby takový nádherný moment mohl vzniknout, je potřeba vše detailně připravit. Nyní nahlédneme do zákulisí příprav takového velkého koncertu. Vše začíná minimálně o rok dříve, kdy je třeba objednat místo a zvolit příhodné datum. Další přípravy začínají s počátkem školního roku. Pedagogové spolu s žáky vyberou vhodný repertoár, a tím začne neúnavná, celoroční práce naplněná

tvůrčí atmosférou. Ve chvíli, kdy mají vše připraveno, přichází na řadu neméně důležitá kancelářská rutina. Ta zabezpečí propagaci, hladký průběh stěhování, generálky i samotného koncertu až do zaznění posledního tónu. A že těch úkonů spojených s koncertem, aby vše proběhlo bez nejmenších zádrhelů, je obrovské množství, nemusíme asi ani zmiňovat. Proto děkujeme všem, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na přípravě a průběhu této akce, neboť i malé přispění představovalo jeden z dílků mozaiky, jež vykouzila pocit spokojenosti a úsměv na rtech při bouřlivém závěrečném potlesku ve zcela zaplněném sále.

Alice Ondřejková, učitelka sólového zpěvu

Mám soutěže docela rád!

Ano – opravdu mám. Jezdím soutěžně na kajaku už 5 let a na housle hraju ještě déle 9 let, ale sportovní a soutěživý typ jsem asi odjakživa. Mám rád to přípravné období se zaměřením na určitý cíl a pocit nutné přípravy a těším se na tu atmosféru setkání s ostatními – stejně zaměřenými kamarády. Dokonce mám rád i to napětí z obav, jestli alespoň čestně obstojím, jestli to, čemu věnuji svůj čas a energii je ten správný směr. Už odmala se mnou moje p. učitelka houslí jezdí na houslové soutěže a tak dobře vím, že nejtěžší okamžiky jsou těsně před vlastním hraním. To se, panečku, najednou začne ztrácet jistota i odhodlání a teď – právě teď – nastává ten okamžik pravdy. Teď je třeba aktivovat maximální soustředění, naladit, zapnout jako pilot v cockpitu všechny motory a kontakty, nadechnout se a vzlétnout...!! Každá soutěž je vlastně taková malá zkouška osobní odvahy a připravenosti, výzva a pozvání k vyhlídkovému letu nad časem stráveným

přípravou. Je to také příležitost ověřit si spolehlivost svých sil, při které není ani moc důležité umístění. Jak říká moje paní učitelka: "...sebepoznání a celkovou zkušenost s celým procesem si vezmi do života, to se ti bude ještě hodit!" Asi má pravdu. Z každé soutěže mám pocit nové zkušenosti a radost, že jsem obstál.

Štěpán Schick, žák hry na housle, ped. vedení Livia Zbavitelová

Dovětek paní učitelky Zbavitelové:

Štěpán je, myslím, ve svých soutěžních vzletech už pilotem zkušeným. Letos získal 1. místo v krajském kole soutěže žáků ZUŠ ve hře na housle a 1. místo v krajském kole soutěže ZUŠ v koncertantním obsazení. V houslové soutěži R. Országa na Slovensku v Kremnici získal zlaté pásmo a hned druhý den po návratu se v celorepublikové soutěži v eskymování umístil jako první!!! BLAHOPŘEJI !!! L. Z.

První zkušenosti...

Letos jsem se poprvé zúčastnila klavírní soutěže. Repertoár jsme si s paní učitelkou Kurcovou vybraly v září. Dvě ze skladeb byly mé staré známé, takže bylo zapotřebí si je připomenout a vylepšit. Třetí byla úplně nová. Myslela jsem si, že bude stačit, když budu trénovat pravidelně jako doteď. Ovšem jak se soutěž blížila, došlo mi, že prsty to sice umí, ale bojím se, že mě zradí hlava. Jediná cesta byla trénovat víc, kdyby hlava stávkovala, aby ruce měly co nejlépe vycvičenou vlastní paměť. Jsem ráda, že mi paní učitelka vyšla vstříc a našla si na mě čas i mimo pravidelná páteční setkání. Byla mi poskytnuta možnost několikrát hrát před paní učitelkou Kolouchovou, mohla jsem si tak vyzkoušet stres z publika, i když jen z opravdu malého. Do soutěže jsem nevstupovala s potřebou vyhrát, spíš jsem chtěla sbírat zkušenosti. Když jsem se dozvěděla, že postupuji, nemohla jsem tomu uvěřit. Nepočítala jsem s tím a stres v mém výstupu měl velkou roli. Na vylepšení mého přednesu jsem měla necelý měsíc, tak jsem se snažila trénovat ještě víc. V okresním kole bylo mé vystoupení lepší. Bylo tam méně chyb a povedly se mi i části, ve kterých jsem mívala často problém. Ze začátku se mi do soutěže moc nechtělo, protože jsem se bála stresu, který s sebou přinese. Nakonec jsem skončila na krásném druhém místě a nasbírala jsem nové zkušenosti. Myslím, že každý, komu se naskytne taková příležitost, by ji měl využít.

Thea Kuklínková, žákyně hry na klavír, ped. vedení Lenka Kurcová

Jarní naladění

V pátek 22. března se s příchodem jara v našem útulném sále uskutečnilo další ze sezonních „naladění se“. Tímto neformálním způsobem „muzicírování“ našich žáků se snažíme vytvořit pohodovou, inspirativní a zábavnou atmosféru pro naše nejmenší, ale taktéž pro pokročilejší žáky a žákyně. Příjemné hudební odpoledne plní také funkci setkání se s rodiči a předání si cenných poznatků.

Na našem posledním „naladění“ zazněly krásné tóny zpěvu, flétny, cimbálu, klavíru, houslí, či violoncella a já moc děkuji mým úžasným kolegyním – J. Schejbalové, M. Budišové a H. Zemen za tuto ojedinělou spolupráci. Nejpozději na podzim se tak tedy opět těším na viděnou na dalším tematickém podzimním naladění!

Petr Stupka, učitel hry na violoncello

ZVEME VÁS

Úterý 21. 5. 2024
17.30

Sál ZUŠ J. Kvapila

**Klavírní večer ke Dni matek
ve spolupráci s LDO**

Čtvrtek 23. 5. 2024
Pondělí 3. 6. 2024
18.00

Divadlo Barka, Brno

**Vystoupení Literárně-
dramatického oboru**

Středa 5. 6. 2024
17:00

PONAVA Cafe, Lužánky

Koncert Qapelly a Flyers

Pondělí 10. 6. 2024
Středa 12. 6. 2024
18.00

Divadlo Barka, Brno

Vystoupení Tanečního oboru

Pondělí 2. 12. 2024
18.00

Sál Milosrdných bratří, Brno

Adventní koncert ZUŠ

Čtvrtek 10. 4. 2025
18.00

Besední dům, Brno

GALAKONCERT

ŠKOLA JE ZAPOJENA DO PROJEKTŮ:

Místní akční plán rozvoje ve městě Brně IV – MAP IV.

Číslo projektu: CZ.02.02.04/00/23_017/0008245

a

OPERAČNÍ PROGRAM JAN AMOS KOMENSKÝ

výzva č. 02_22_002-OP JAK – Šablony I.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

www.zusjk.cz

PODPORUJÍ NÁS

jihomoravský kraj

**Klub přátel a rodičů
ZUŠ J. Kvapila Brno z.s.**